

Pie mums ciemojas mežzinis

Kādu pēcpusdienu klasē ienāca sk. Anžela un paziņoja: „Piekdien būs tikšanās ar mežzini. Lūdzu, katrs uzrakstiet 4 jautājumus, ko vēlaties uzzināt, ko pajautāt viesim.”

Klasi pāršalca nesapratne – ko?, kas?, ko lai jautājam, ja vispār nezinām, kas tas ir?

„Nu, mežzinis ir cilvēks, kas pārstaigā mežus un visu par mežiem zina.” Pēc tāda skaidrojuma jautājumi tomēr saradās.

Ar mežzini tikāmies skolas Baltajā zālē. 1.- 6. klašu priekšā nostājās stalts vīrs, stingru skatienu, drošu valodu. Viņš iepazīstināja mūs ar sevi - Valsts mežu Centrālvidzemes Priekuļu nodaļas mežzinis Rinaldu Rozenbergu, kas jau ~20 gadus apzina Liepas un Mārsnēnu pagastu tuvējos mežus 80 h platībā.

No stāstījuma uzzinājām, ka apmēram pusi no Latvijas teritorijas klāj meži, un mūsu valsts tiek uzskatīta par 3. zaļāko Eiropā. Te nu uzreiz vajadzētu sarosīties puisiem profesijas izvēlē, jo ļoti iespējams, ka daudzi Latvijas meži ir vēl neizzināti un gaida savus mežziņus.

Mežzinis Rinalds pastāstīja par saviem ikdienas darbiem mežos – malumednieku ķeršanu, ugunsgrēku dzēšanu, medībām, mežu izstrādi un atjaunošanu.

Kad pienāca laiks uzdot sagatavotos jautājumus, skolēnu pacelto roku mežs pārsteidza pat skolotājus. Atbildē uz jautājumu par smieklīgu atgadījumu iz mežziņa darba dzīves, uzzinājām, kā reiz, medījumu vaktējot, pūce mēģinājusi aizņemties mednieka ieroci bisi. Mednieks esot pat nobijies!

Mūsu priedes, egles un ozoli, stirnas, zaķi un lūši var būt droši tuvējos Liepas un Mārsnēnu mežos, jo viņus sargā un zina tik uzticams mežzinis.

3.a klases audzinātāja Santa A.